

покажимо, ако не приѣмнеме поля-та му, ако не го любиме! Все-те неща отъ него намъ дохождатъ. Нему убо треба да посвятиваме все-те наши чувствованія, и всички-та наша любовь.

ПОВѢСТЬ.

У. Дѣца мои! за да начавя да си почнете отъ много-то вниманіе ще Ви прикажа нѣкои си повѣсти.

Сиромашкото дѣте кое-то се учи
книга.

Едно дѣте на много сиромашки родители желаше да се научи книга, и да се яви чловѣкъ на сѣлта: учителите понеже видѣха ревността му, и узнаха обхожденіе-то му, пріяха го въ училище-то, съ мало хлѣбъ, и съ него се храняше до вечерь-та.

Понеже три часа се минуваха отъ сутренний му урокъ до пладневный, за да не загубава това время, не науцаше, но се оттегляваше, и си приговаряше (прсчиташе си).

Единъ отъ учителя-те го виде много пути. рече му; що чинешъ? дѣте-то го бѣ срамъ да отговори, и не смѣеше да изяви состояніе-то и сиромашество-то на свои-те родители; учитель-атъ обаче стори средство и направи го да исповѣда.

Добрий оный учитель понеже узна сѣдность-та му и желаніе-то му, возлюби го, и направи да му се опредѣли годишна заплата отъ царина-та.